

عنوان مقاله:

تحلیل رویکرد متجددانه ی زنان در دوره ی مشروطیت

محل انتشار:

تاریخ اسلام و ایران، دوره 23، شماره 20 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

زهره امیدی پور - دانش آموخته کارشناسی ارشد جامعه شناسی دانشگاه الزهرا

سوسن باستانی - دانشیار گروه علوم اجتماعی دانشگاه الزهرا

علی رجبلی - استادیار گروه علوم اجتماعی دانشگاه الزهرا

خلاصه مقاله:

در دوره ی مشروطیت، زنان برای اولین بار اقداماتی برای بهبود جایگاه خود در جامعه انجام دادند و نقش آنان در امور اجتماعی و سیاسی نمایان شد. این تجلی در این دوره ویژه بود. در این مقاله نشان می دهیم که چگونه زن در این دوره جلوه‌ای خاص یافت و تا چه حد توانست خود را در فضای سیاسی و اجتماعی آن دوره مطرح کند. این تجلی در قالب گفتمان زنانه مطرح می شود. در این پژوهش با استفاده از روش تحلیل دیرینه‌شناسی فوکو به بررسی آثار و مکتوبات زنان در این دوره پرداخته ایم. هدف این پژوهش، بررسی چگونگی مقاومت زنان در برابر دیدگاه‌های مردسالار دوره ی قاجار است. تحلیل دیرینه‌شناختی گفتمان زنان نشان می‌دهد که آنچه در این دوره توسط زنان مطرح شده، در قالب نقد گزاره‌های گفتمان سنتی دوره ی قاجار بوده است. زنان فعال این دوره خواستار دستیابی به حقوق زنان به عنوان نیمی از جامعه بودند. مقاومت زنان به مثابه یک گفتمان، به دنبال تغییر تفکر اجتماعی مردان و زنان است و خرده‌گفتمان‌هایی را نیز در دل خود دارد. این خرده‌گفتمان‌ها درصدد تولید گزاره‌هایی هستند که نظم گفتمانی مردسالار را با چالش روبه رو کنند.

کلمات کلیدی:

گفتمان، تحلیل گفتمان، دیرینه شناسی، مشروطیت، مقاومت، گفتمان زنان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/895417>

